

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2558

JOURNAL OF INDUSTRIAL EDUCATION

FACULTY OF EDUCATION, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY Volume 9 No. 1 Jan - Jun 2015

ISSN 1905-9450 URL: <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jindedu/issue/archive>

รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลาม

Islamic Vocational Management Model.

คณิตา ชันธชัย

Khanita Khanthachai

โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
Pothinimitwitthayakhom School, Pakkret Nonthaburi 11120 Thailand

บทคัดย่อ

การจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางของศาสนาอิสลามเป็นการจัดการเรียนการสอนตั้งอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการอิสลาม เน้นการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ในด้านการเรียนรู้ทักษะในวิชาชีพต่างๆ ส่งเสริมการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ และปลูกฝังให้นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะเปิดใจยอมรับและปรับตัวได้ ในการดำเนินชีวิตกับเพื่อนร่วมสังคม ที่มีความแตกต่าง ทั้งด้านการศรัทธา ความเชื่อถือ ประเพณี และวิถีการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและจิตสำนึกในการเป็นคนดีและมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและสร้างสรรค์สังคม ผ่านการเรียนรู้วิชาการ นอกจากนั้นกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ จะช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ รู้จักคิด ตัดสินใจ แก้ไข ปัญหาต่างๆ ตลอดจนปฏิบัติศาสนกิจอย่างถูกต้อง เพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกไป สามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ไปปรับใช้ในการทำงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมอย่างสันติสุขและสมานฉันท์ การจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลาม จะทำให้ได้รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลาม เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมและการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพได้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาเยาวชนและสังคมมุสลิมให้มีการพัฒนาทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพได้

คำสำคัญ: รูปแบบ, การจัดการ

คณิตา ชันธชัย

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2558 (115-122)

Abstract:

Vocational administration follows the trend of the Islam is the administration studies the instruction is on the base of something Islam integration , emphasize latency development of the youth , in the sense of skill learning in all vocation encourages the invention invents , the innovation is new , and establish give a student will have learnt to reveal one's feelings to admit and , can adjust oneself , in the way of life and a friend share the social , at have the difference , both of believing in side , believability , tradition , and , way of life , together with , establish the virtue and the conscious for being the good person and participate in bingresponsible and create the social , change technical learning , besides the activity adds the course differs will help give a student has learn , think , decide , correct , a problem is all , including , minister the religious activities correctly , a student who graduate to go out , can lead the knowledge and all these experience go to apply in the work , including , the way of life next in the social peacefully happy and the unanimity. The management of Islamic vocational education in Thailand will have the vocational education model which provide suggestion or policy for promoting teenagers development and Islamic social. It help to develop the quality of education.

Keywords: Model, Management.

บทนำ

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาสำคัญที่คนไทยนับถือมายาวนานหลายศตวรรษ ปัจจุบันคาดว่าคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามประมาณ 8-10 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 10 หรือหนึ่งในสิบของประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ผู้นับถือศาสนาอิสลามของบางประเทศเช่น บรูไน มีประชากรทั้งประเทศเพียง 300,000 คนหรือบางประเทศในตะวันออกกลาง เช่น ลิเบีย ซึ่งมีประชากรทั้งประเทศเพียง 5-6 ล้านคน ฉะนั้นประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามในประเทศไทยจะเท่ากับประชากรประเทศหนึ่งทีเดียว นับว่าเป็นกลุ่มชนที่มีความสำคัญในประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง (จรัล มะลูลีม, 2547)

ปัจจุบันชาวมุสลิมที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยจะมีบรรพบุรุษที่อพยพมาจากหลายแห่ง ได้แก่ พวกแรกพวกที่มีบรรพบุรุษเป็นมลายูหรือมาเลย์ซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่สุด พวกที่สอง เป็นมุสลิมที่สืบเชื้อสายมาจากเปอร์เซีย พวกที่สาม มีเชื้อสายชวา พวกที่สี่ มีเชื้อสายมาจากจาม - เขมร พวกที่ห้า สืบเชื้อสายมาจากเอเชียใต้ จากอินเดีย ปากีสถาน บังคลาเทศและอัฟกานิสถาน และพวกสุดท้าย เป็นมุสลิมที่สืบเชื้อสายมาจากจีนมุสลิมที่สืบเชื้อสายมาจากมลายูหรือมาเลย์ เป็นชาวมุสลิมกลุ่มใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณชายแดนภาคใต้ของไทยในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และบางส่วนของจังหวัดสตูล และสงขลา นอกจากนี้ยังอยู่ในภาคอื่น ๆ อาทิเช่น จังหวัดอุตรดิตถ์เป็นจังหวัดที่มีชาวมุสลิมอยู่มากคือประมาณ 160,000 คน โดยมุสลิมเหล่านั้นได้ถูกกวาดต้อนมาไว้ในพื้นที่ดังกล่าวตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก นอกจากนี้จะมีมากในแถวจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทราและนนทบุรี ส่วนในกรุงเทพมหานครไปตั้งรกรากอาศัยอยู่ในที่หลายๆแห่ง เช่น ธนบุรี สีแยกบ้านแขก ทุ่งครุ พระประแดง บางคอแหลม มหานาค พระโขนง คลองตัน มีนบุรี หนองจอก เป็นต้น (จรัล มะลูลีม, 2547)

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการศึกษาตาม

แนวทางอิสลาม

การศึกษาตามแนวทางอิสลาม (Islamic Education) เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐานสำคัญดังนี้(ราชบัณฑิตยสถาน, 2551)

1. การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น เนื่องจากมีคำสอนว่า “การศึกษาหาความรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนไม่ว่าชายหรือหญิง” และมีคำสอนว่า “จงแสวงหาความรู้แม้จะไปถึงเมืองจีน”
2. การศึกษาตลอดชีวิต เนื่องจากมีคำสอนว่า “จงศึกษาตั้งแต่ในเปลจนถึงหลุมฝังศพ”
3. การศึกษาเพื่อการทำงานและอาชีพเพื่อชีวิตในโลกนี้และโลกหน้าเนื่องจากมีคำสอนว่า “จงทำงานเพื่อโลกของท่าน เสมือนท่านจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป และจงทำงานเพื่อโลกหน้าเสมือนท่านจะตายในวันพรุ่งนี้”

การศึกษาหาวิชาความรู้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์ เพราะการอยู่รอดของมนุษย์ไม่ว่ายุคใดก็ตามต้องอาศัยการเรียนรู้ต่อสิ่งที่อยู่รอบข้าง การพัฒนาในเรื่องของความรู้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมวลมนุษยชาติ ในอดีตการจัดการศึกษาของมนุษย์ถูกจำกัดในวงแคบๆ ซึ่งต่างกับยุคปัจจุบันที่การศึกษาของมนุษย์ถูกจัดไว้ในหลากหลายรูปแบบ มีโรงเรียนและสถาบันที่ให้ความรู้กับผู้คนมากมาย มีมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐ และเอกชน(อิบรอฮีม ฌรงค์รักษาเขต, 2551)

การศึกษาในทัศนะของอิสลามมีอยู่สองลักษณะด้วยกัน (อิบรอฮีม ฌรงค์รักษาเขต, 2551)

1. การศึกษาเป็นข้อบังคับที่ทุกคนต้องเรียนรู้ (ฟิรดูอีน) การศึกษาที่เกี่ยวกับหลักความเชื่อและหลักปฏิบัติ เช่น การศึกษารายละเอียดของรูกูนอีมาน การศึกษาหลักการปฏิบัติ เช่น การอาบน้ำละหมาด การเรียนรู้อะละฮ์ การถือศีลอด และอื่นๆ
2. การศึกษาที่ไม่บังคับสำหรับมุสลิมทุกคน แต่เพียงพอถ้ามุสลิมคนหนึ่งได้ศึกษา (ฟิรดูกีฟายะห์) ถ้าหากไม่มีใครศึกษาสักคนเดียว ถือว่ามุสลิมทั้งหมดมีบาป เช่นการศึกษาในอาชีพด้านต่างๆ ที่มนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพา ช่างซ่อม นักวิทยาศาสตร์ นักค้นคว้าที่ผลิตสิ่ง

ใหม่ที่น่าประโชน์มายังมวลมนุษยชาติ หมอ ทหาร ตำรวจ และอีกมากมายที่จำเป็นต่อสังคม

ความเข้าใจของผู้คนที่พยายามมาแยกความรู้ในเรื่องศาสนาและความรู้ทางโลกออกจากกันเป็นความเข้าใจที่ผิด เนื่องจากความรู้ทุกอย่างที่เรียนแล้วสามารถนำประโชน์มายังมวลมนุษย์ถือว่าเป็นความรู้ที่อิสลามส่งเสริม และถ้าผู้เรียนมีเจตนาเพื่อนำความรู้มาช่วยเหลือด้านศาสนาเขาก็มีผลบุญ แต่ความรู้ที่เกี่ยวกับหลักศรัทธาที่มีต่อพระเจ้า และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักปฏิบัตินั้นเป็นความรู้ที่จำเป็นต้องเรียน ถ้ามุสลิมลำดับความสำคัญในการศึกษาแน่นอนความดีอีกมากมายจะเกิดในสังคมมุสลิม

การจัดการศึกษาของอิสลามในอันดับแรกคือหลักคุณธรรม และคงไม่มีคุณธรรมในข้อใดที่ดีที่สุดเท่ากับการรู้จักพระเจ้า และรู้ถึงหน้าที่ของบ่าวที่มีต่อพระเจ้า และเป็นเรื่องที่น่าเสียใจที่มีมุสลิมจำนวนมากลำดับความสำคัญที่ผิดพลาด หลายคนมองข้ามเรื่องนี้ไป มุสลิมจำนวนมากที่เติบโตมาเพียงชื่ออย่างเดียวโดยที่ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติในเรื่องศาสนาไม่ได้ชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นมุสลิมเลย อิสลามไม่ได้ห้ามในการประกอบอาชีพรับราชการ เป็นพ่อค้า นักธุรกิจ แต่ทุกอย่างที่กล่าวมาต้องควบคู่ไปกับสิ่งที่อิสลามต้องการ พ่อค้าที่มีความรู้ในเรื่องศาสนาแน่นอนเขาไม่คดโกง ครูสอนนักเรียนที่เข้าใจอิสลามเขาจะเป็นครูที่มีคำสอนที่ควบคู่กับแบบอย่างที่ดี และจะได้รับความดีอีกมากมายหากนำอิสลามมาใช้ในชีวิตจริง

ปัจจุบันประเทศมุสลิมส่วนใหญ่มีระบบการศึกษาอยู่สองระบบที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ทั้งสองระบบวางอยู่บนพื้นฐานปรัชญาที่ต่างกัน เป้าหมายทางการศึกษาจึงแตกต่างกันโดยปริยาย ระบบการศึกษาทั้งสองนี้คือ(1) ระบบการศึกษาแบบดั้งเดิม (Traditional System) (2) ระบบการศึกษาแบบสมัยใหม่ (Modern System) ระบบการศึกษาแบบดั้งเดิม หรืออาจเรียกว่า "ระบบการศึกษาศาสนา (Religious System)" การศึกษาในระบบนี้จะเน้นหนักในเรื่องศาสนา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศรัทธาต่อพระเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจและนำศาสนามาเป็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิต

และยอมรับว่าวะหฺยู (คำวิวรณ์)เป็นแหล่งที่มาของสังคม (อับรอฮีม ณรงค์รักษาเขต,2551)

ในประเทศไทยการศึกษาอิสลามมีสองระบบคือการศึกษาแบบดั้งเดิมและระบบการศึกษาแบบสมัยใหม่ บางสถาบันการศึกษาจะมีทั้งสองระบบ แต่จะเป็นอิสระต่อกัน เช่น กรณีโรงเรียนสองระบบ และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งในช่วงเช้าจะเป็นการสอนวิชาศาสนาเพียงอย่างเดียว ส่วนในตอนบ่ายจะเป็นระบบการสอนวิชาสามัญ แม้ในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้ใช้หลักสูตรบูรณาการ แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่า ผลผลิตของหลักสูตรนี้จะดีกว่าผลผลิตของหลักสูตรเดิมที่แยกวิชาศาสนาและวิชาสามัญออกจากกัน ทั้งนี้เพราะหลักสูตรบูรณาการที่แท้จริงไม่ได้หมายถึงการรวมวิชาศาสนาและวิชาสามัญเข้าด้วยกันเพียงอย่างเดียว แต่หลักสูตรบูรณาการมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่านั้น (อับรอฮีม ณรงค์รักษาเขต,2540)

ในทัศนะอิสลาม การศึกษาเป็นการศึกษาแบบบูรณาการ ทั้งวิชาศาสนาและวิชาการเข้าด้วยกัน การกลับสู่ระบบการศึกษาแบบอิสลามที่แท้จริง จำเป็นที่จะต้องสร้างระบบใหม่ขึ้นมา ระบบการศึกษาใหม่ต้องเป็นแบบบูรณาการที่ทั้งสองระบบสามารถศึกษาด้วยกันอย่างมีกฎเกณฑ์ และทั้งสองระบบจะแยกออกจากกันไม่ได้ ไม่ควรมีการแยกวิชาศาสนาออกจากวิชาสามัญหรือแยกวิชาสามัญออกจากวิชาศาสนา เพราะตามทัศนะอิสลามนั้น ไม่ได้หมายถึงการศึกษาวิชาอัลกุรอาน หรือวิชาศาสนบัญญัติเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการศึกษาทุกสาขาวิชาที่สอนตามทัศนะของอิสลาม(อับรอฮีม ณรงค์รักษาเขต,2551)

การอ่านและการเขียนบันทึกถือเป็นแนวทางการสะสม เพิ่มพูนองค์ความรู้ เสริมสร้างปัญญา และพัฒนาจากระดับผู้ที่ไม่รู้สู่ระดับปฎุชนและพัฒนาขึ้นเทียบฐานะผู้รู้ในที่สุด ดังนั้นอิสลามถือว่า ความไม่รู้หรืออวิชา เป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตให้เกิดขึ้นในกลุ่มอารยชน และได้ให้ข้อคิดเห็นว่า อิสลามได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนให้มีความซาบซึ้งในวิถีชีวิต(Way of Life)ที่มุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ดังนั้นเกณฑ์ชีวิตของความเจริญขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์หลักคำสอนของศาสนามาปฏิบัติใน

ชีวิตประจำวัน ซึ่งการศึกษาในอิสลามถือเป็นหน้าที่(วา ยิบ) ของมุสลิมทุกคนในการแสวงหาความรู้เพื่อดำเนินชีวิตและเตรียมความพร้อมสำหรับโลกหน้า(อาคีรัต)ทั้งชายและหญิงมีสิทธิที่จะแสวงหาการศึกษาในอิสลามอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ปกครองมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้กับบุตรหลาน โดยการศึกษาเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต.(อิสมาแอลลุดดี จะปะเกีย,2553.)

ดังนั้น การจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลามหรือแนวคิดในการจัดการศึกษาจึงต้องมีความสอดคล้องกับบริบทและลักษณะของมุสลิมในแต่ละประเทศ ส่วนในประเทศไทยมุสลิมที่เป็นชนกลุ่มน้อย เช่น ประเทศไทยนั้น รัฐบาลกลางได้ให้เสรีภาพในการสนับสนุนการจัดการศึกษา(กระทรวงศึกษาธิการ,2555.) ในพื้นที่ที่มุสลิมเป็นชนกลุ่มใหญ่ เช่น สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ซึ่งจะทำให้มีการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างความเข้าใจ มีความสัมพันธ์ภาพในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวทางอิสลามในทุกด้านได้อย่างเป็นระบบสอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมประเทศชาติต่อไป และนักวิชาการมุสลิมและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมืออย่างจริงจังในการแก้ปัญหาการศึกษา และร่วมมือสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับอิสลาม อันจะนำมาซึ่งอารยธรรมและความรุ่งเรืองแก่สังคมมุสลิมในอนาคตสืบไป

รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลาม

ปัจจุบันนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีการจัดการศึกษาตามแนวทางอิสลามที่เป็นระบบในประเทศไทยมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งจากการศึกษามี 2 แห่งคือที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาอิบนูเอาฟา จังหวัดสตูล และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอิสลามบริหารธุรกิจ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสถาบันการศึกษาเพียง 2 แห่งเท่านั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการด้านศาสนา สังคม วัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อมั่นของชาวมุสลิมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชาศาสนา ดังนั้น

ผู้ปกครองจึงนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามหรือวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วไปของรัฐและเอกชน และเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนชาวไทยมุสลิมบางส่วนจะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศที่ได้รับความนิยม

การจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางของศาสนาอิสลามเป็นการจัดการเรียนการสอนตั้งอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการอิสลาม เน้นการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ในด้านการเรียนรู้ทักษะในวิชาชีพต่างๆ และปลูกฝังให้นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะเปิดใจยอมรับและปรับตัวได้ ในการดำเนินชีวิตกับเพื่อนร่วมสังคม ที่มีความแตกต่าง ทั้งด้านการศรัทธา ความเชื่อถือ ประเพณี และ วิถีการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและจิตสำนึกในการเป็นคนดีและมีส่วนในการรับผิดชอบและสร้างสรรค์สังคม ผ่านการเรียนรู้วิชาการและภาษาต่างประเทศ อาทิเช่น ภาษาไทย อังกฤษ อาหรับ จีน และมาเลย์ เป็นต้น เพื่อเป็นการเตรียมบุคลากรที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนต่อไป นอกจากนั้นกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆจะช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ รู้จักคิดตัดสินใจ แก้ไข ปัญหาต่างๆ ตลอดจนปฏิบัติศาสนกิจอย่างถูกต้อง เพื่อให้ให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกไปจากวิทยาลัย สามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ไปปรับใช้ในการทำงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมอย่างสันติสุขและสมานฉันท์ โดยกำหนดรูปแบบการพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลามในแต่ละด้าน ดังนี้ (คณิตา ชันชชัย,2558)

1. ด้านเป้าหมายหลักของวิทยาลัย

เพื่อปลูกฝังความศรัทธาในศาสนาอิสลาม

1.1.เป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามหรือศาสนาที่ตนนับถือ

1.2 มีสภาพแวดล้อมภายในที่เหมาะสมไม่ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม

2. ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการ

2.1.ใช้หลักคุณธรรมจริยธรรมตามหลักการศาสนาอิสลามและมีกลุ่มบริหารกิจการอิสลามในโครงสร้างการบริหารงาน

2.2. ผู้บริหาร ครูสอนอิสลามศึกษาและครูภาษา
อาหรับเป็นมุสลิม

2.3. มีสัดส่วนนักเรียนมุสลิมไม่ต่ำกว่าร้อยละ
70

2.4. กำหนดเครื่องแบบนักเรียนมุสลิมตามหลัก
คำสอนของศาสนาอิสลาม

2.5. ใช้กระบวนการบริหารตามวงจร PDCA
ในการบริหารจัดการ

3. ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียน การสอน

1. วิสัยทัศน์หลักสูตร

1.1. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมตาม
หลักคำสอนของศาสนาอิสลาม

1.2. ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3. มีความรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อ
การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. เนื้อหาหลักสูตร

2.1. มีหลักสูตรการเรียนวิชาศาสนาและวิชา
สามัญขึ้นอยู่กับการศึกษาต่อและการนำไปประกอบ
อาชีพ

2.2. มีการบูรณาการวิชาอิสลามศึกษากับวิชา
สามัญ

2.3. มีวิชาภาษาต่างประเทศที่สำคัญรองจาก
วิชาภาษาอังกฤษคือภาษาอาหรับและภาษาถิ่น

2.4. มีวิชาประวัติความเป็นมาของชาวไทย
มุสลิมเป็นวิชาพื้นฐาน

2.5. มีหลักสูตรเอื้อยะดาดีเยี่ยมในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นวิชาเพิ่มเติม

2.6. การบริหารหลักสูตรและการจัดตารางเวลา
เรียนคำนึงถึงการปฏิบัติศาสนกิจบังคับตามเวลา

4. ด้านสภาพแวดล้อม สังคม และ วัฒนธรรม

4.1. จัดกิจกรรมตามหลักการของศาสนาอิสลาม

4.2. จัดกิจกรรมตามวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของ
ชุมชน

4.3. ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยมในการศึกษาต่อ
และการประกอบอาชีพที่สุจริต

4.4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและได้
แสดงออกอย่างเต็มศักยภาพ

ข้อสรุปของการจัดอาชีวศึกษาตามแนวทาง อิสลาม

ด้านผู้เรียน

- มีการพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- การปฏิบัติตนตามหลักการศาสนาอิสลาม
“ การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถปฏิบัติ
ตนตามหลักการศาสนาอิสลามได้อย่างถูกต้อง”

- ทัศนคติที่ดีในการศึกษาต่อและการประกอบ
อาชีพที่สุจริต

- เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนในพื้นที่และเป็น
ชาวมุสลิมและทั่วไปได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับ
อาชีวศึกษามากขึ้น อันจะส่งผลต่อการประกอบอาชีพ
พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชากร

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและ
ได้แสดงออกอย่างเต็มศักยภาพ

- พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้
และทักษะตามหลักสูตร

- นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการศึกษาต่อและ
ประกอบอาชีพได้

ด้านชุมชนและสังคม

- สามารถดำรงชีวิตตามวิถีชุมชนได้
- มีความรู้ความเข้าใจขนบธรรมเนียม
ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

- ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชุมชนและ
เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น

- มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

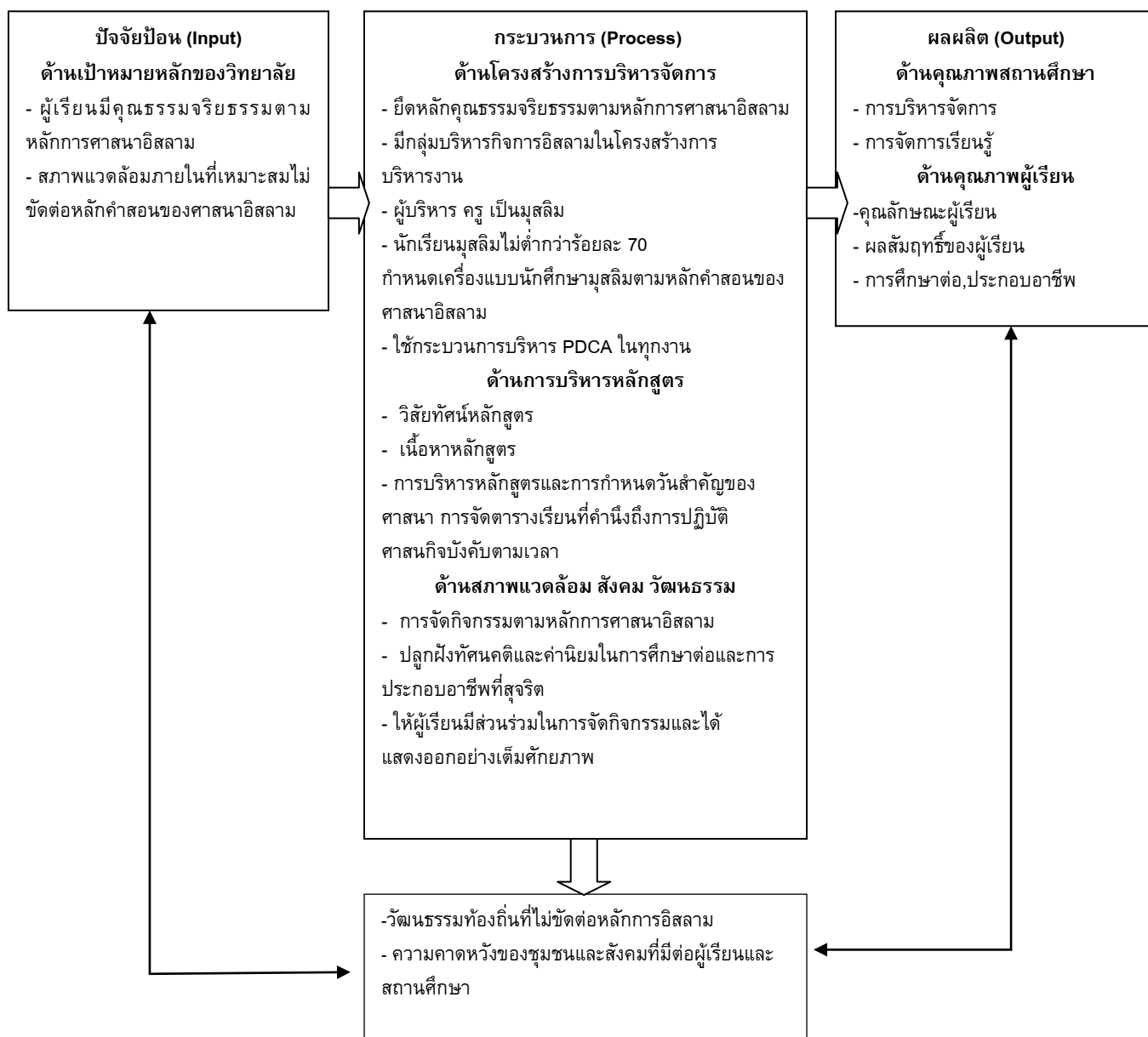
- ชุมชนมีความผูกพันต่อโรงเรียนและร่วมกัน
พัฒนาการจัดการศึกษาของชุมชน

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการจัด
การศึกษาตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ 2545

คณิตา ชันชชัย

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2558 (115-122)

- ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงของชาติและสร้างความเป็นเอกภาพในสังคมด้วยการเชื่อมโยงศาสนากับอาชีพเข้าสู่วิถีอิสลาม

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาตามแนวทางอิสลาม

บรรณานุกรม

กัลวอช , อะหมัด เอ. มปป . ประวัติศาสตร์อิสลาม เกษม
แสวงศิษย์ และนิพนธ์ ลักษณะปรีชา แปล
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ส . วงศ์เสงี่ยม.

จรัล มะลูลีม ,2547, “อิสลามศึกษา”, เอกสาร
ประกอบการบรรยายนักศึกษาหลักสูตร
ปลัดอำเภอประจำตำบล รุ่นที่ 1 มิถุนายน
2547, ครั้งที่ 3, ประชุมระหว่างวันที่ 13 – 25
พฤษภาคม รุ่นที่ 2, 3 ระหว่างวันที่ 1 – 8,
ณ วิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย” , หน้า 1-6.

จรัล มะลูลีม ,2553, “มุสลิมในสังคมที่มีวัฒนธรรม
หลากหลาย(จบ)”, มติชนสุดสัปดาห์.30
(1567) : 38.

ดลมนรจณ์ บากา และ มุหัมมัดรอฟี แวะหะมะ 2542.
อาณาจักรออตโตมาน (ราชวงศ์อูษมานียะฮ์
ปัตตานี: โรงพิมพ์มิตรภาพ.

ราชบัณฑิตยสถาน.2551.พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์
อักษร A-L กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ,2554, “การพัฒนาการ
จัดการศึกษาตามแนวทางอิสลาม
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

อิสมาอีลลุดฟี จะปะเกีย,2553, เป้าหมายการศึกษาใน
อิสลาม.(ออนไลน์). แหล่งที่มา

<http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=61&id=957>

http://www.cis.psu.ac.th/fathoni/lesson/edu_histy/lesson9.htm (วันที่ค้นข้อมูล 18ธันวาคม 2557)

อิบรอเฮ็ม ณรงค์รักษาเขต,2549, การศึกษาในสาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้.อินโดจีนศึกษา ฉบับ
วิกฤติการณ์ไฟใต้.7(1): 55-86.

อิบรอเฮ็ม ณรงค์รักษาเขต,2551, ปรัชญาการศึกษา
อิสลาม. วิทยาลัยอิสลามศึกษา. มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.สงขลา.